

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 14P/37/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114213869
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Tomašovičová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2114213869.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní vedenom pred sudkyňou Mgr. Andreou Tomašovičovou, vo veci starostlivosti súdu o G. Z., nar. XX.X.XXXX, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, dieťa rodičov: V. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom A. G. Z. XX a Z. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., E. XX, o zníženie výživného na maloleté dieťa, takto

rozhodol:

Súd návrh na zníženie výživného zamietá.

odôvodnenie:

Otec dieťaťa sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 20.5.2014 domáhal, aby súd znížil jeho vyživovaciu povinnosť voči maloletej G., ktorá mu bola určená vo výške 100 eur mesačne. Po rozvoze manželstva bola maloletá G. zverená do osobnej starostlivosti svojej matky a jemu bola určená povinnosť platiť maloletej výživné, výška ktorého bola zmenená až na terajšiu sumu 100 eur mesačne. Výživné v takejto výške však otec nie je schopný platiť z dôvodu, že je dlhšiu dobu bez stáleho zamestnania a sám má existenčné problémy. Peniaze na výživné si v poslednom období zarábala rôznymi brigádami a výpomocou v obci. V súčasnej dobe je vo výkone trestu odňatia slobody, kde je síce pracovne zaradený, avšak dosahuje len minimálnu mzdu, z ktorej si hradí náklady na výkon trestu a zdravotnú starostlivosť.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom matky, oboznámil sa s podstatným obsahom rozhodnutia tunajšieho súdu č.k. 16C/65/2004, 20P/311/2010, s podstatným obsahom spisu tunajšieho súdu sp.zn. 30T/41/2011, 4T/1/2013, s rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava o priznaní nároku na náhradné výživné matke dieťaťa, s potvrdením o pracovnom príjme matky, s potvrdením Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava o poberaní príspevku za vykonávanie aktívnej činnosti matkou dieťaťa, s potvrdením Základnej školy v R., s potvrdením Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Bratislava o pracovnom príjme otca dieťaťa, s rodným listom maloletej G. Z., a zistil nasledovný skutkový stav vecí, na základe ktorého rozhodol v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti otca, ktorý mal predvolanie na pojednávanie riadne doručené dňa 12.3.2015, pričom svoju neúčast' neospravedlnil a nežiadal o odročenie z vážnych dôvodov.

Matka dieťaťa s návrhom na zníženie výživného nesúhlasila z dôvodu, že maloletá G. je žiačkou 9.ročníka Základnej školy v R. a pripravuje sa na štúdium na strednej škole. Okrem maloletej G. má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči maloletej G. Z., nar. X.X.XXXX, otcom ktorej je O. O.. Maloletá G. bola rozhodnutím súdu zverená do jej osobnej starostlivosti a otcovi bola určená povinnosť platiť na jej výživu sumou 60 eur mesačne, ktorú vyživovaciu povinnosť si otec dieťaťa však neplní. Na základe pracovnej zmluvy bola zamestnaná v obci A. G. Z. od 1.5.2014 na dobu určitú do 31.1.2015, pričom dosahovala čistý mesačný príjem vo výške 362,58 eur. Následne jej pracovný pomer predĺžený nebol a od 1.2.2015 je evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie, bez nároku na podporu v nezamestnanosti.

V období od 1.8.2013 do 31.1.2014, v čase kedy bola nezamestnaná, poberala aktivačný príspevok v priemernej výške 198,09 eur mesačne. Zároveň od marca 2014 do septembra 2014 poberala aj dávky v hmotnej núdzi v priemernej výške 63,07 eur mesačne. V súčasnej dobe je bez príjmu, poberá len rodinné prídavky na 2 maloleté deti vo výške 47,04 eur mesačne a náhradné výživné vo výške 160 eur, ktoré jej bolo priznané zo strany Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava. Matka žije spolu s maloletými deťmi v rodinnom dome, ktorý má v podielovom spoluvlastníctve spolu s bratom. Spoločnú domácnosť nevedie s nikým. Brat ktorý taktiež býva v nehnuteľnosti, jej prispieva na energie, stravuje sa zvlášť. Má výdavky na elektrinu vo výške 27 eur mesačne, inkaso 4 eurá, internet 15 eur, a výdavky na stravu odhaduje na sumu 180 eur. Maloletá G. sa v škole nestravuje. Výdavky v súvislosti so školou boli jednorazového charakteru na začiatku školského roka približne vo výške 80 eur. Okrem toho zaplatila príspevok ZRPŠ 12 eur a na poistenie maloletej v škole 5 eur. G. má kožné problémy, s čím sú spojené výdavky na ošetrovanie a lieky vo výške 5 až 10 eur mesačne. Maloletá G. navštevuje materskú školu, kde jej matka platí stravné 30 eur mesačne a 13 eur školné a ZRPŠ. Vzhľadom k tomu, že otec si výživné na maloletú G. dlhodobo neplatil, pre trestný čin zanedbania povinnej výživy bol odsúdený rozsudkom tunajšieho súdu sp.zn. 4T/1/2013. Náhradné výživné poberá vo výške 160 eur mesačne z dôvodu, že v súčasnej dobe si otec ani naďalej neplní vyživovaciu povinnosť na maloletú G. vo výške 100 eur a túto povinnosť si neplní ani otec maloletej Nikoly vo výške 60 eur mesačne. Podľa vedomia matky otec dieťaťa, ktorý bol medzičasom z trestu odňatia slobody prepustený, by mal byť zamestnaný v spoločnosti Johns Manville v Trnave na trvalý pracovný pomer.

Kolízna opatrovníčka doporučila súdu návrh na zníženie výživného zamietnuť z dôvodu, že zníženie výživného nie je v záujme maloletej G.

Vykonaným dokazovaním a oboznámením sa s listinnými dokladmi mal súd preukázané, že maloletá G. sa narodila v manželstve svojich rodičov, ktoré bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu v Trnave sp.zn. 16C/65/2004 s právoplatnosťou ku dňu 13.8.2004. Na čas po rozvedení manželstva bola zverená do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola uložená povinnosť prispievať na jej výživu sumou 1.500,- Sk mesačne. Vyživovacia povinnosť otca bola zvýšená rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 20P/311/2010 s právoplatnosťou ku dňu 11.4.2011 na sumu 100 eur mesačne. V čase posledného rozhodovania bol otec dieťaťa zamestnaný v spoločnosti Farma Majcichov a.s., kde dosahoval čistý mesačný príjem vo výške 650 eur mesačne. Ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemal. Matka maloletej bola na materskej dovolenke s maloletou G. Z. a poberala iba rodičovský príspevok a rodinné prídavky na 2 deti. Maloletá G. bola žiačkou 5.ročníka Základnej školy v R.. V súčasnej dobe je matka maloletej nezamestnaná od 1.2.2015 bez nároku na podporu, bez dávok v hmotnej núdzi a jej jediným príjmom sú rodinné prídavky vo výške 47,04 eur a náhradné výživné na 2 maloleté deti vo výške 160 eur, ktoré jej bolo priznané rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Trnave zo dňa 19.10.2012. V rozhodnom čase bola matka dieťaťa v období od 1.5.2014 do 31.1.2015 zamestnaná na základe pracovnej zmluvy uzavretej s Obecným úradom A. G. Z. na dobu určitú a dosahovala pracovný príjem vo výške 362,58 eur v priemere. Okrem toho v období od marca 2014 do septembra 2014 poberala aj dávky v hmotnej núdzi vo výške 63,07 eur mesačne.

Otec maloletého dieťaťa bol vo výkone trestu odňatia slobody od 10.12.2013 do 14.11.2014. V rámci tohto obdobia bol od januára 2014 do novembra 2014 pracovne zaradený, pričom dosiahol pracovný príjem v priemernej výške 106,57 eur mesačne. V predchádzajúcom období od 27.8.2009 do 20.10.2011 bol zamestnaný v spoločnosti Farma Majcichov a.s. Majcichov ako robotník na základe pracovnej zmluvy. Pracovný pomer s otcom dieťaťa bol ukončený dohodou na základe jeho písomnej žiadosti. Počas pracovného pomeru otec dosiahol priemerný čistý mesačný príjem vo výške 676,94 eur. Následne bol od 21.10.2011 evidovaný ako uchádzač o zamestnanie bez nároku na podporu v nezamestnanosti a bez nároku na dávku v hmotnej núdzi. Po ukončení trestu odňatia slobody bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie v období od 15.11.2014 do 15.12.2014. Od 16.12.2014 je zamestnaný v spoločnosti Johns Manville Slovakia, a.s. Trnava.

Z rozsudku Okresného súdu Trnava sp.zn.30T/41/2011 zo dňa 24.1.2012 súd zistil, že otec dieťaťa bol s právoplatnosťou ku dňu 25.1.2012 odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy z dôvodu, že hoci mu zo Zákona o rodine ako aj z rozsudku Okresného súdu Trnava sp.zn.20P/311/2010 vyplývala povinnosť prispievať na výživu maloletej Natálie sumou 100 eur mesačne, túto svoju povinnosť si

úmyselne vôbec neplnil, čím mu za obdobie od apríla 2011 do januára 2012 vznikol dlh na výživnom. Otec dieťaťa si vyživovaciu povinnosť neplnil ani čiastočne aj napriek tomu, že bol v tom období zamestnaný a mal dostatočný príjem, pričom uprednostnil pred výživným iné výdavky a pracovný pomer ukončil na vlastnú žiadosť. Na základe tohto rozsudku bol otec dieťaťa odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace, výkon ktorého trestu mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/1/2013 zo dňa 27.3.2013 súd zistil, že otec dieťaťa bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy z dôvodu, že hoci mu zo Zákona o rodine ako aj z rozsudku Okresného súdu Trnava sp.zn.20P/311/2010 vyplývala povinnosť prispievať na výživu maloletej G. sumou 100 eur mesačne, a hoci bol rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn.30T/41/2011 zo dňa 24.1.2012 odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy, si otec dieťaťa naďalej úmyselne svoju vyživovaciu povinnosť vôbec neplnil, čím mu za obdobie od júla 2012 do marca 2013 vznikol dlh na výživnom najmenej vo výške 980 eur. Otec dieťaťa bol na základe trestného rozkazu s právoplatnosťou ku dňu 11.5.2013 odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov.

Podľa § 62 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

V danej veci mal súd preukázané, že od posledného rozhodovania súdu o výške výživného na maloletú G. uplynula dlhšia doba, v súčasnej dobe je G. žiačkou 9.ročníka Základnej školy v R. a pripravuje sa na ďalšie štúdium na strednej škole. Jej matka má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči maloletej G.. Výdavky v súvislosti s výživou G. má matka v bežnej výške, rovnako tak aj výdavky na výživu maloletej Nikoly, voči ktorej si jej otec určené výživné 60 eur neplní. Matka je v súčasnej dobe nezamestnaná a jej jediným príjmom je náhradné výživné vo výške 160 eur na obe deti a rodinné prídavky vo výške 47,04 eur mesačne. Otec dieťaťa bol v čase od 27.8.2009 do 20.10.2011 zamestnaný s priemerným pracovným príjmom 676,94 eur mesačne. Tento pracovný pomer bol ukončený z jeho podnetu, bez uvedenia dôvodu. Následne bol otec dieťaťa nezamestnaný bez nároku na podporu v nezamestnanosti. V období od 10.12.2013 do 14.11.2014 bol vo výkone trestu odňatia slobody, kde dosahoval pracovný príjem v priemernej výške 106,57 eur mesačne. Po prepustení z trestu odňatia slobody bol v dobe od 15.11.2014 do 15.12.2014 evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, bez nároku na podporu v nezamestnanosti. Z týchto skutočností je zrejmé, že k zmene pomerov došlo tak na strane výživou povinných rodičov ako aj na strane maloletej Natálie, ktorá v súčasnej dobe je žiačkou 2.stupňa základnej školy, čím sa jej zvýšili odôvodnené potreby. Napriek tomu však súd dospel k záveru, že návrh otca na zníženie výživného nie je dôvodný, a tomuto návrhu nie je možné vyhovieť, keď súd bol toho názoru, že otec sa vyhýba dlhšiu dobu svojej vyživovacej povinnosti, čo vyplýva aj z obsahu spisového materiálu tunajšieho súdu v trestnej veci vedenej proti otcovi ako obvinenému pre prečin zanedbania povinnej výživy pod sp.zn. 30T/41/2011 a následne pod sp. zn. 4T/1/2013. Z listinných dokladov ako aj z obsahu týchto trestných spisov dospel súd k záveru, že ukončením pracovného pomeru otca v spoločnosti Farma Majcichov a.s., kde dosahoval priemerný pracovný príjem 676,94 eur a ktorý bol ukončený na jeho podnet, sa otec vzdal svojím konaním zamestnania s cieľom vyhnúť sa svojej povinnosti platiť výživné na maloletú. Otec ukončil svoj pracovný pomer v priebehu trestného konania, čo súd skonštatoval aj v rozsudku sp. zn. 30T/41/2011. Následne sa otec dieťaťa stal od 21.10.2011 nezamestnaným, bez nároku na podporu

v nezamestnanosti, čo okrem iného uvádza ako dôvod svojej neschopnosti platiť maloletej výživné. Tým, že si otec neplnil vyživovaciu povinnosť už aj v období kedy bol zamestnaný v spoločnosti Farma Majcichov a.s., sa vystavil riziku trestného stíhania pre zanedbanie povinnej výživy, k čomu v konečnom dôsledku aj došlo, keď bol právoplatne odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov. Následne otec dieťaťa sa domáhal zníženia vyživovacej povinnosti práve s poukazom na skutočnosť, že je vo výkone trestu odňatia slobody, kde napriek svojmu pracovnému zaradeniu dosahuje taký nízky príjem, z ktorého nie je schopný výživné vo výške 100 eur platiť. Súd však aj túto skutočnosť, že otec dieťaťa bol právoplatne odsúdený na trest odňatia slobody, považoval zo strany otca za vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania, nakoľko toto odsúdenie si otec zapríčinil sám svojím úmyselným konaním v období, kedy bol ešte zamestnaný. Navyše v čase rozhodovania súdu bol otec už od 16.12.2014 zamestnaný na základe pracovnej zmluvy s pravidelným mesačným príjmom. Navrhované zníženie výživného by zároveň nebolo ani v záujme maloletej G. keďže by znížením výživného bolo ohrozené zabezpečenie jej ďalšej riadne výživy.

Z týchto dôvodov súd neznížil výživné na G., a to s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia, a na vyššie opísaný skutkový stav, ktorý mal súd v priebehu konania preukázaný, keď dospel k záveru, že návrh bol nedôvodný, pretože otec sa svojím konaním vzdal výhodnejšieho zamestnania s cieľom vyhnúť sa plateniu výživného na dieťa. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, súd rozhodol o zamietnutí návrhu otca na zníženie výživného voči maloletej G..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.